

[Klaus Hækkerup]

mener også, at det, der står i bemærkningerne til lovforslaget, er en afgørende forudsætning for, hvordan loven skal administreres i praksis.

I bemærkningerne til det lovforslag, som Fremskridtspartiet fremsatte den 25. oktober 1989, står der i sp. 2:

»Lykkeligvis har toldvæsenets entydige erfaringer været, at man uden fiskale vanskeligheder har kunnet praktisere en særbehandling af den nævnte opvarmningspetroleum.«

Den forudsætning har netop udviklingen i 1990 vist ikke holder længere. Og dermed er forudsætningerne for, at regeringen er bundet, efter min mening selvfølgelig også væk. Regeringen har så valgt at lade sig binde; uanset at verden ser helt anderledes ud, uanset at man har helt nye erfaringer, siger regeringen: Det står vi ved. Det er næsten som en folketingspolitiker – jeg skal lade være at nævne, fra hvilket parti han kom – der stod op og sagde: Det er muligt, jeg har modsagt mig selv i dag, men hvad jeg har sagt, det står jeg ved.

Til fru Jane Oksen vil jeg sige, at vi også gerne ser, at man overvejer varmereglerne. Vi har to sæt varmeregler for øjeblikket, og nu kommer regeringen altså og vil lægge et tredje sæt varmeregler oveni. Vi er enige i, at det nok ville være hensigtsmæssigt at prøve at foretage en vurdering af, om man ikke burde se alt det under ét. Det kan vi bare ikke nå at gøre i dag. Men lad os da være enige om at udsætte afgørelsen på dette område, og det gør vi bedst ved at følge det forslag til folketingsbeslutning, som Socialdemokratiet har fremsat i dag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Klaus Hækkerup citerede korrekt, hvad Socialdemokratiet sagde i december 1988 om, hvad der skulle ske fra skatteministerens side – han skulle gå imod loven, henstillede man fra Socialdemokratiets side.

Men Socialdemokratiet var ikke part i det sekspartiforlig, som lå bag det. Imidlertid sker der det, at skatteministeren, da den lykkelige udbredelse af salget af dunkpetroleum kommer, rent faktisk følger henvendelsen. Som man kan læse i Folketingstidende 1989-90, sp. 7210, udtalte skatteministeren den 7. marts 1990, at han skam ville bekæmpe, at der skulle komme skattelettelse, for det var skam ikke meningen, at der skulle komme skattelettelse – det kan skatteministeren jo ikke lide.

Men dér blev skatteministeren sat på plads ved, at Momsnævnet den 18. april 1990 sagde, at meningen med et forslag om ingen skat på opvarmningspetroleum, som forslaget lød på, er, at der ingen skat skal være på opvarmningspetroleum, og derfor kunne ministeren, fordi hans synspunkt blev tilsidesat af Momsnævnet, ikke følge alt det, han som sædvanlig gerne vil være Socialdemokratiet følgagtig med. Det er den historiske sandhed.

Så er det meget morsomt, at hr. Klaus Hækkerup citerer fra spalte 2 i nogle bemærkninger. I spalte 1 og i forslagets titel står imidlertid ganske klart, at dette her drejer sig om, at der ingen skat skal være på opvarmningspetroleum, og vi synes bestemt, som jeg også svarede fru Else Theill Sørensen, at også betingelserne i spalte 2 fortsat er opfyldt; man skal kun glæde sig over det, der er passeret.

Hr. Duetoft siger, at vi jo ikke kan have, at man kører rundt på jyske veje med alle de dér tiltersdunke. Nej, det kan vi da heller ikke lide i Fremskridtspartiet, men så må konsekvensen for dem, der er parcelhusejervenlige eller EF-forstående, være, at man sagde: Lad dem dog så køre rundt med den afgiftsfri petroleum i tankbiler. Det havde været konsekvensen af det, hr. Duetoft sagde.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige undskyld til hr. Behnke, fordi jeg åbenbart ikke udtrykker mig klart nok, men så skal jeg prøve en gang til.

CD har ikke en skattemæssig indfaldsvinkel til dette her; vi har en energipolitisk indfaldsvinkel til det. Vi mener, at det, der var ved at ske – og det var formodentlig allerede i maj måned, men i alt fald her i sommerens løb – var, at dansk energipolitik var ved at blive fordrejet.

Vi vidste jo allerede i maj måned, at de store olieselskaber ville begynde at satse på dette her, og dermed kunne man se, at der ville ske en eksplosion i den mængde dunkpetroleum, der ville blive solgt. Det er ikke i dansk energipolitisk interesse, at dansk energipolitik på grund af en tåbelig afgiftsregel skal tvinges over på noget, der aldrig nogen sinde har været meningen. Det har hele tiden været vores begrundelse for at have talt for, at der skulle ske et indgreb. Det har ikke været et spørgsmål om skat; det har været et spørgsmål om energipolitik.